

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVIII.

nr. 614

joi,

23 aprilie

1992

4 pagini

5 lei

OM BOGAT, OM SĂRAC...

„Pentru a fi bogați trebuie mai întâi să fim săraci!” Citatul este din „opera” unuia din guvernării noastre la modă, nici nu mai știm care exact și nici măcar nu are importanță că nu-l știm. Important este că afirmarea în sine a produs un adevărat șoc celor dispuși să mai creadă vreun ins aflat la putere. Ieșeam, practic, atunci, în decembrie '89, dintr-o lungă perioadă de detenție în care sărăcia fusese riguros, echitabil și „științific” planificată, dar mai ales atât de solid implantată încât nimeni, nici măcar copiii drogați cu învățături infailibile, nu mai credeau în povestea cu luminoasele culmi ale unei societăți de binefacere în care totul ar fi fost, pasă-mi-te, la discreția consumatorului. În a-dincul ființei noastre, aproape că ne învățasem cu condiția de veșnic aspirații la bunăstare și ne consolaserăm să tot privim cu jind, peste frontiere practice închuse, în curtea Occidentului pentru a-i invidia pe cei care păreau să fi atins culmea bunăstării, fără să șim fi proclamat pe alt pe cît se proclama la noi propagandistic.

Și a venit momentul ruperii, iluminării, din care, bieți naivi, am sperat că ne aflăm în țara și vremea

tuturor posibilităților, cînd ne vom alege drumul nostru, cel mai scurt și mai sigur, către prosperitate, cu ochii largi deschiși și cu cugetul limpede. Să fim bine înțeleși: unii au confundat acest drum cu poteca întortocheată și înșelătoare a bisnizei și afacerilor incropite pentru câștigul imediat. Nu la aceia ne referim! Ne-am trezit însă în „bătaia vîntului” venit din interior, precum și a celui care zorește din alte țări-muri, săraci și în fapte și

vacua scăzuse cu 22,5 la sută. În România, în ultimul deceniu, veniturile reale s-au diminuat cu 37 la sută la salariați și cu 34 la sută la pensionari. În Ungaria, puterea de cumpărare în 1991 era cu circa 9 la sută sub cea a anului 1985, în condițiile unei rate a inflației de aproape 40 la sută și în situația în care numărul săracilor, menționat oficial, se situează între 10 și 15 la sută din populație. Despre România, ce să mai vorbim...

Concluzia logică? Toți cei îmbarcați pe nava tranziției trăiesc, la proporții adesea dramatice, amplificarea fenomenului de sărăcie, ca pe un soi ciudat de purgatoriu — necesar și trecător (spun optimiștii), inutil și pe o perioadă absolut nedeterminată (spun pesimiștii).

Cine ne restituie speranța? Cine ne înarmează cu o certitudine? Cite generații vor mai privi înspre bunăstare și prosperitate ca la o fată morgana dintr-un deșert fără sfîrșit? Iată întrebări pe care, înfrigați și înțepoși, toți ni le strigăm, și la care nimeni nu ne răspunde cît de cît coerent și înțelept pentru a avea o șansă să-l credem. Și ca întotdeauna, nisipurile rămîn surde și oarbe la tragedia rățaciilor.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

în iluzii. Ni s-a tras o barieră cu inscripția VERBOTEN, iar guvernării noastre au început să recite sirguincios sloganul acela mai sus pomenit cu „pentru a fi bogați, trebuie să fim mai întâi săraci”... Dar eram săraci, dar fusese săraci, ce Dumnezeu!

Din păcate, sau din fericire — cum vrei s-o luai — reculul acesta pronunțat și prelungit al nivelului de trai nu caracterizează doar România, ei țările est-europene în ansamblu.

Anul trecut, în Bulgaria, salariul mediu real se situa la jumătatea celui realizat în 1989. În Cehoslo-

cula Ana, gestionarul mag. 105 situat în Sibiu, str. N. Bălcescu nr. 14 cu ocazia plecării mele în concediu pe timpul acestuia, deleg cu primirea, păstrarea și eliberarea mărfurilor și celorlalte bunuri ale magazinului mai

sus menționat pe d-na Tarcea Maria pînă la revenirea mea din concediu. Subsemnata Tarcea Maria, făcînd parte ca vînzător din colectivul mai sus indicat, sînt de acord cu delegarea pe timpul și în felul cum este precizat mai sus. Răspunderea fiind colectivă, orice daună sau minus în gestiune care se va constata va fi suportat de gestionar și întregul colectiv în proporții legale cu salariul și timpul lucrat, cu excepția cînd poate fi identificată persoana care a cauzat dauna. Valoarea scrip-

(continuare în pag. a III-a)
N. I. DOBRA

Secretarul general adjunct al N.A.T.O. la Sibiu

Secretarul general adjunct al N.A.T.O., pentru probleme de mediu și știință, SACQUES DUCUIMI este astăzi oaspete al Sibiului. Cu acest prilej domnia sa va vizita Universitatea Sibiu și va avea convorbiri cu prefectul județului, domnul Nicolae Nan.

O „istorie” cam încîlcită cu toate personajele nemulțumite

Seriam zilele trecute, că magazinul „Bijuteria” de pe str. N. Bălcescu din Sibiu — singurul cu acest profil din oraș — este, din nou, închis pentru inventar, după ce vînzătorii trecuți stătuse ferecat — din același motiv — o bună bucată de vreme. Interesîndu-ne, am aflat că acest... boutique este un fel de măr al discordiei în cadrul societății comerciale „Cometex” (fostă I.C.S.M.I.) De ce?

Magazinul respectiv funcționa cu patru vînzătoare: Nicula Ana — gestionară, Tarcea Maria, Baltes Maria și Costea Simona. La data de 25 aprilie 1991 între „Cometex” și Nicula Ana s-a încheiat un contract de locație a gestiunii magazinului pe perioada 1 mai 1991 — 30 aprilie 1992. Cu data de 15 iulie 1991, gestionara locatară a plecat în concediu, încheind un proces verbal cu Tarcea Maria și Costea Simona: „Subsemnata Ni-

Ancheta noastră

În atenția sibienilor

Potrivit hotărîrii Curții Supreme de Justiție, dosarul fostilor ofițeri de securitate Cîrneci Constantin și Sabău Ioan, implicați în evenimentele din decembrie 1989, a fost remis Procuraturii Militare Brașov pentru completarea urmăririi penale.

Persoanele care au fost prezente, în 22 decembrie 1989, în jurul orei 12, în curtea fostei securități din Sibiu și pot da relații despre cele petrecute în acel loc, sînt rugate să se prezinte la Comenduirea Garnizoanei Sibiu, din str. Dimitrie Anghel nr. 4, zilnic, între orele 9 și 12.

Relații suplimentare se pot obține de la Procuratura Militară Brașov, telefon 921/1 27 99.

CINE NE VA CONDUCE?

Cursa cu obstacole a listelor

În replică indirectă la preopinienții săi dinlăuntru Convenției Democratice care doresc să păstreze această coaliție câștigătoare în alegerile locale, liderul liberal, Radu Câmpeanu, nu a încetat să insiste pe deosebirea dintre acestea și cele legislative.

Aici domnia sa are întru totul dreptate, dar numai dacă aprecierea sa amintită în articolul precedent, este reală și anume aceea că, mergînd pe liste separate, partidele unei coaliții pot strînge mai multe voturi decît dacă se folosesc de una singură.

Dar, chiar și fără îndeplinirea acestei condiții, realizarea unității opoziției este mult mai dificilă în alegerile generale decît la cele locale, dacă nu pentru altceva, atunci pur și simplu pentru că un mandat de parlamentar este infinit mai important decît unul de consilier, să zicem, la Giurgiu sau de primar la Pătrîlgele.

La proximele alegeri se vor vota tot liste, nu perso-

ne. În această situație negocierile în cadrul unei coaliții sînt din cale afară de anevoioase, pentru că un loc fruntaș asigură intrarea automată în parlament, unul modest oferă doar o incertitudine, iar unul codaș este numai un fel de a încerca marea cu degetul. Un parlamentar poate deveni ministru sau ambasador, se poate compromite sau retrage, disida (cum s-a și întimplat) sau muri. În această situație outsiderul îi succede în parlament, în ordinea listei. Întocmirea ei devine într-o coaliție, mai cu seamă într-una neomogenă, cum a și fost Convenția, un coșmar.

S-a scris prea puțin în presă despre negocierile desfășurate în cadrul Convenției Democratice pentru întocmirea listelor în ajunul alegerilor locale. Ceea ce s-a aflat totuși este mult prea deajuns ca să ne facem o idee despre dificultatea conjugării unor interese de par-

(continuare în pag. a III-a)

OBSERVATOR

Declinul exportului

— implicații și explicații —

Starea economiei românești continuă să rămînă precară. Producem în continuare cu mult sub nivelul anului 1989. Revirimentul se lasă așteptat. Există doar speranța stopării declinului prin realizarea unei „creșteri” zero. Am asistat, în aceste condiții, la o serioasă diminuare și a exporturilor românești, inclusiv a celor sibiene. Dacă în cursul lunii ianuarie exportul a cunoscut o anumită tendință de înviore, comparativ cu ultima perioadă a anului trecut, luna februarie a fost marcată din nou de o reducere simțitoare. Această stare de lucruri ne-a determinat să încercăm să descifrăm explicațiile și implicațiile acestui fenomen extrem de negativ în economie, cu atât mai grav cu cît România se află într-o acută eriză valutară.

În acest scop, am solicitat unui specialist în domeniul comerțului exterior cîteva opinii legate de acest fapt. Ne-a răspuns, dar a dorit să nu-i facem public numele. Nu știm de ce se teme, dar îi respectăm dorința. Dar, iată care este opinia sa. „Trecerea la convertibilitatea internă a leului și încasarea

de către bănci a valutei rezultate din export, în condițiile creșterii exagerate a prețurilor interne la materii prime și materiale pentru producție, a determinat o slăbire a interesului unor societăți comerciale pentru realizarea de export, acesta devenind în unele cazuri nerentabil. Lipsa acută de valută a determinat menținerea pe piață a cursului neoficial de schimb, fapt care a influențat negativ structura mărfurilor din import, respectiv aducerea de mărfuri achiziționate pe piața externă la prețuri foarte reduse, de mîna a doua (alimentare, textile și electronice), fapt care a permis importatorilor realizarea de profituri bune. Precizez faptul că au mai fost aduse și unele materii prime pentru producție, seminte, pesticide, mașini și aparate pentru producție.

Starea de dezechilibru care s-a manifestat în domeniul evoluției monetare (inflație galopantă) a determinat o scădere a puterii de cumpărare și, implicit, a scăderii volumului vînzărilor

(continuare în pag. a III-a)

Dumitru MANIȚIU

LURIE'S WORLD

2/40 Feb. 26 '92

Toți cei care doresc să se angajeze în războiul împotriva cocainei sînt rugați să ridice mîna

100 de ani de la declanșarea Mișcării Memorandiste

Memorandul - analiză clară și obiectivă a oprării românilor

I. Dar ce cuprindea acest memoriu, alcătuit de reprezentanții autorizați a 3 milioane de români și în numele lor, pentru a provoca explozii de minie și de ură din partea moșierimii și burgheziei ungare? Prețindea, printr-o acțiune concepută și desfășurată în limitele stricte legalității, drepturi pe seama poporului român, echivalente cu importanța sa în viața social-economică a țării.

El făcea o analiză obiectivă a situației populației românești din Austro-Ungaria în cei 25 de ani de guvernare „constituțională”, cîți trecuseră pînă atunci de la crearea statului dualist austro-ungar.

Încă din prima parte a Memorandului se declara hotărît că românii au „întimpinat” cu îngrijorare acest sistem dualist de guvernare, întrucît „această organizare indică înclinarea spre o politică internă greșită și primejdioasă”. În document se sublinia că prin încheierea acestui pact „poporul român se simte vătămat din drepturile sale istorice și naționale”, întrucît „uniunea” s-a enunțat fără participarea românilor într-o formă corespunzătoare cu numărul lor și cu însemnătatea lor în această țară, s-a enunțat printr-o dietă care, ca atare, își avea reprezentanții săi pe baza legilor electorale din anii 1790—1791 și a legilor din anul 1848, adică a legilor din timpul întunecosului feudalism. Or, anularea autonomiei Transilvaniei și anexarea ei la Ungaria răstoarnă dreptul istoric, înlocuindu-l cu dreptul politic al Transilvaniei, legile funda-

mentale, „Pragmatica Sancțiune”, care, toate, au asigurat autonomia Transilvaniei într-o formă inatacabilă și poporul român, mai ales după proclamarea ega-

nale ale poporului român și cu interesele lui de existență națională, de altfel opusă și cu cerințele organizațiilor constituționale ale statelor moderne.

impun ca popor deosebit, care are aspirațiile sale culturale. E adevăr dovedit prin luptele pe care le-au purtat în timpul secolelor trecute fără de ră-

tru întărirea și apărarea patriei comune, iar aceasta nu e cu puțință cită vreme drepturile naționale nu sînt recunoscute și respectate în practica executivă.

Încercarea de a ajunge la consolidarea statului ungar prin asigurarea dominației exclusive a poporului maghiar s-a dovedit zadarnică și după opintiri făcute în timp de un pătrar de secol. Nici prin număr, nici prin cultură, nici prin prudența politică, poporul maghiar nu s-a ridicat la destulă superioritate, ca să poată conduce afacerile patriei comune el singur, fără sprijin din partea celorlalte popoare, ba chiar în luptă cu ele. Ideea de a preface statul ungar poli-glot, prin unificarea națională a elementelor lui constitutive, într-unul național maghiar, s-a dovedit o utopie primejdioasă. Astfel actualul stat ungar se prezintă ca o formațiune, care nu are decît menirea de a susține dominarea maghiară cu orice preț, ajutînd pe maghiari să despoaie pe ceilalți concetățeni ai lor, să facă din roadele muncii săvîrșite de alții un condamnabil lux de așezăminte naționale maghiare, pe cînd alții sînt lipsiți de cele mai elementare înlesniri în lucrarea lor culturală.

Memorandul, un act politic precumpănitor, urmîrea atingerea scopului prin surparea temelilor constituționale ale monarhiei dualiste. De aceea, legiurile dualiste sînt supuse unei critici necruțătoare, prin analiza clară a fiecărui domeniu de activitate: politic, cultural, economic, social.

Mihai RACOVITAN

lei îndreptări la 1848 și după dezvoltarea făcută în dreptul public în anii 1863—1865, avea în acest act prețios suprema garanție pentru viața națională română pe viitor, și aspirațiile sale naționale culminau în această autonomie.

Memorandul aprecia că politica de stat dualist, care dura deja de 25 ani, e diametral opusă cu dezvoltarea întregă a vieții politice și istorice de peste o mie de ani, opusă cu aspirațiile politice, tradițio-

Logica Memorandului este perfectă: „E adevăr neîndoios că (românii) muncesc pămîntul acesta și jertesc din roadele muncii lor, plătind fel de fel de dări pentru susținerea statului. E adevăr neîndoios că dau, ca oșteni, jertfă de sine pentru apărarea țării. E adevăr neîndoios, dovedit prin miile de școli, pe care le-au înființat și le susțin din propriile mijloace, că ei au conștiința națională și nu vor să fie luați drept niște indivizi, ci se

gaz și prin silințele ce și-au dat să-și creeze o clasă conducătoare, că ei au conștiință despre importanța lor etnică, geografică și politică, își cunosc drepturile și țin să fie tratați întru toate deopotrivă cu poporul maghiar”.

Unitatea monarhiei și rațiunile de stat, precum și adevăratele interese ale regatului ungar cer imperios ca toate elementele alcătuitoare de stat să se simtă mulțumite și dispuse a da singele și avutul lor pen-

120 de ani de la începerea activității Băncii Albina

La 10 aprilie 1872 se deschideau, pentru public, birourile primului „institut de credit” cu capital românesc: Banca Albina. Birourile se aflau în clădirea de pe strada Mitropoliei, clădire care azi adăpostește Banca Națională. Pe masivele uși din stejar mai dăinuie și azi emblema fostei bănci: coșnița cu stupi.

Eforturile de organizare începute în anul 1868, al cărui promotor a fost Visarion Roman, se încheiau, intrîndu-se într-o nouă etapă, cea de consolidare, dezvoltare, afirmare, etapă nelipsită de greutate, de griji și chiar de opreliști, care însă au fost depășite de către conducătorii băncii.

Puțină istorie: la data înființării Băncii Albina, cu capital românesc, exista deja un număr de 10 instituții de credit săsești și 13 maghiare. Dezvoltarea economică a Transilvaniei, creșterea numărului de meseriași și negustori români, atît în orașe dar și în numeroase localități rurale, fac necesară apariția și a unui institut de credit care să sprijine emanciparea economică a românilor. La acest lucru s-a gândit învățătorul din Rășinari, Visarion Roman. El elaborează „proiectul de statute” care se va aproba de către „consiliul fondator” creat tot din inițiativa lui și din care „ceea parte personalități de rînd din acea vreme ca „Imotel Cipariu, Iacob Bologa, Al. Mocioni, Paul Dunca, David Urs baron de Margina.

După primirea tuturor aprobărilor din partea oficialităților de la Viena (care nu au fost ușoare) Comitetul fondator emite „Programul institutului de credit și de economii ALBINA” și apoi prospectul de subscripții, pentru

formarea fondurilor prin emiterea de „acții”. S-a dorit emiterea unui număr de 6 000 acțiuni, dar guvernul aprobă numai 3 000 acțiuni în valoare, fiecare, de 100 florini. Pînă în martie 1872, au fost subscrise toate acțiunile, chiar cu o depășire, astfel că banca putea să-și înceapă activitatea. Pentru aceasta la 14 martie 1872, reprezentanții acționarilor din toată Transilvania, Banat și Ungaria, aleg Consiliul de administrație. Să amintesc cîteva nume care au intrat în conștiința românilor transilvăneni: Alexandru Mocioni, Elia Măcelariu, mitropolitul Ioan Vancea, Iacob Bologa. Director a fost numit Visarion Roman.

Este cunoscut rolul jucat de Banca Albina în dezvoltarea social-economică, dar și culturală a Transilvaniei. Visarion Roman, Partenie Cosma și ceilalți conducători ai băncii nu au fost zgîrciți. Profiturile băncii nu au fost utilizate numai pentru dezvoltare și recompensarea salariilor (așa cum se crede că ar trebui să se facă acum). Mulți bani au luat drumul sprijinirii culturii, unul din principalii beneficiari fiind ASTRA (N-am auzit ca vreă bancă să fi dat ceva din profit, pentru sprijinirea culturii, în anul de grație 1992). Au fost acordate burse pentru studenții români care studiau la Viena, Budapesta, Cernăuți etc. Au fost ajutate școli de pe tot cuprinsul Transilvaniei. Din inițiativa lui Partenie Cosma, începînd cu anul 1895, în clădirea băncii a funcționat „masa studenților” un număr de 50 elevi merituoși, primind un prînz gratuit. Și azi mai trăiesc în Sibiu foști elevi, azi venerabili conorașeni, care au luat prînzul la „masa studenților”.

Dar să ne întoarcem în zilele noastre: Anul 1948 a însemnat sfîrșitul băncilor particulare. Banca Albina, după o rodnică activitate a fost desființată. S-a creat o bancă unică, Banca de Stat a R.P.R. A fost începutul centralizării. Rezultatele se cunosc. Mulți din cei care au lucrat în Banca Albina au continuat să muncească, cinstiți, în noua bancă, fără să uite de unde au plecat.

În anul 1985, din inițiativa directorului de atunci al Băncii Naționale, s-a organizat la sediul Băncii Naționale, deci în clădirea fostei Bănci Albina, un simpozion privind rolul și importanța Albinei în emanciparea economică a românilor, simpozion la care a participat și profesorul Mihai Drecan, cel care a scris o monografie, mult apreciată, a Băncii Albina. Tot cu această ocazie s-a luat inițiativa strîngerii de documente, care au fost expuse într-o vitrină ce se află și azi în biroul directorului. A fost găsit și un bust al lui Partenie Cosma. Iată dar că noii „bancheri” cu suflet românesc nu au uitat Banca Albina și asta într-o perioadă cînd la „trecut” puteai să privești numai cu „aprobare”.

Acum la împlinirea a 120 de ani de la începerea activității Băncii Albina, este bine să ne punem o întrebare: apar noi și noi bănci, unele care nu au existat în Sibiu. De ce nu se încearcă și renașterea Băncii Albina? Consider că nu trebuie să se mai aștepte. Nu este ușor, dar să nu uităm că înaintașii le-a fost și mai greu. Atunci aprobările trebuiau primite de la Viena și Pesta, acum acestea vin din București. Bani sînt. Este necesară inițiativă și muncă.

N. DĂDĂRLAT

SPORT... SPORT...

Șoimii Compa - Metalurgistul Cugir 3-1 (0-0)

Partidă de o factură mai mult decît modestă, cu luf-turi, preluări și pase greșite, ratări cu duimul, bilbieli, în apărare, într-un cuvînt o comportare jenantă, salvată doar de cele 4 goluri. În primul sfert de oră, Cașolțan reușește performanța de a rata de trei ori consecutiv, din situații clare. Îl mai imită Laurențiu și Danciu în min. 13 și 20. Replica oaspeților la fel de modestă, cu doar două situații destul de periculoase în min. 10 și 19, autorii ratării în Călușer și Costăchescu. Primul gol, autor Laurențiu, se înscrie în min. 53 la centrarea lui Ca-

șolțan. Majorarea scorului se realizează în urma unei excelente pase trimisă de Banciu, min. 57, autor Cașolțan, care, își răsucumpără greșelile de execuție din debutul partidei centrînd în min. 87, spre Laurențiu, acesta pe-ctetuiind scorul final la 3-1. Golul oaspeților a fost înscris din lovitură de la 11 m (min. 60) executată de portarul oaspeților, Alexoi.

Antrenorul Albotă a aliniat formația: Turcu, Mihăilă, Lungu, Armenean - Ciobanu, Ștef, Banciu (min. 88, Mărginean), Mălău (min. 62, Șandru), Laurențiu, Cașolțan.

I. PLEȘCA

Un focar de infecție!

Subsemnații (...) domiciliați în Sibiu, str. Alcea Biruinței nr. 12, bl. 4, scara I, venim în fața dv. cu următoarele: În anul 1983—84 s-a construit în spatele blocului nr. 4 în dreptul scării I unde noi cei de mai sus avem geamurile de la bucătărie, un W.C. public care e la o distanță de 5 m de la bloc și la 30 m. de cofetăria Cedonia. De la înființare acest WC a fost lăsat în părăsire deoarece nu are instalație electrică și nici căldură, iar curățenia se făcea o dată sau de două ori pe an, tot la insistențele noastre.

În prezent este o mizerie de nedescris în interior, datorită faptului că anul trecut s-au scos toate instalațiile de W.C., s-au spart cabinele și

e folosit de toți bețivii. Acum pentru că înăuntru este o mizerie groaznică se folosește împrejurul lui, adică sub geamurile noastre; s-au luat și ușile de la intrare care înainte se mai închideau. Vine căldura, mirosul și muștele ne vor inunda locuințele, constituind un focar de infecție. Șobolanii sînt de groază, căci se urcă și pe scara blocului. Față de cele de mai sus și a faptului că în prezent acest WC este o rușine pentru orașul nostru, cerem insistenț și cu hotărîre desființarea acestuia cît mai urgent posibil.

Noi ne întrebăm și li întrebăm și pe cei îndreptățiți ce să facem, unde să mai intervenim pentru a scăpa de această mizerie?”

Cine ne va conduce?

(urmare din pag. 1)

tid. Să rezumăm, deci, aceste observații.

Prima și cea mai importantă se referă la faptul că această coaliție constituită la scara țării nu a funcționat în foarte multe localități. U.D.M.R. a preferat liste separate acolo unde era sigur de succes, folosindu-se de pâlăria Convenției, acolo unde ea putea fi profitabilă.

Această atitudine nu este însă decât un exemplu, un accent pe caracterul etnic al votului în unele zone. În fond la fel s-au purtat și unele partide — membre ale Convenției. Nu numai liberalii, ci și liderii locali ai P.A.C. Președintele acestuia, Nicolae Manolescu, s-a deplasat la Constanța pentru a-și readuce oamenii la sentimente mai bune față de Convenție. În zadar. Că lide-

rul local al P.A.C. s-a dovedit un veleitar oarecare, fiind prins cu ocazia mică chiar la alegeri și alungat din partid nu este decât o altă fațetă a chestiunii, care nu interesează acest comentariu.

Doar P.S.D. al d-lui Sergiu Cunescu, probabil din slăbiciune și P.N.T.C.D. al d-lui Corneliu Coposu, din atașament față de consecvență au defilat sub semnul Cheii chiar și acolo unde erau singurii reprezentanți ai Convenției. Ne putem întreba însă câte vor fi fost localitățile aflate în această situație? În orice caz, nu multe, judecând cel puțin după lamentările — de altfel, de înțeles — că propaganda opoziției nu a reușit să pătrundă eficient decât în marile orașe.

Liderii liberali și-au descris partidul ca „locomotivă” a

Convenției și s-au plins că P.N.L. a fost cel care a „cedat” cel mai mult pe altarul unității.

La rindul lor, frunțașii P.A.C. nu și-au ascuns satisfacția pentru faptul că acest partid deține cele mai multe posturi de primari dintre cele adjudecate de Convenție. Este, poate, o judecată tot atât de îndreptățită ca cea a adeptilor d-lui Roman, după care F.S.N. a cîștigat alegerile pentru că a obținut un număr mult mai mare de posturi de consilieri decât cei 14 membri ai Convenției, la un loc, un mod de a eluda faptul că unul de București necesită zeci de mii de voturi, în timp ce unul de Pătîrlagele (să păstrăm exemplul) — doar de câteva sute.

Pe de altă parte dl. Câmpănu a vorbit despre P.A.C. ca despre un partid implantat doar în mediile intelec-

tuale, fără organizații influente, așadar, în mediul rural, ceea ce poate fi adevărat, chiar dacă dl. Nicolae Manolescu susține contrariul, din rațiuni probabil doar electorale.

Ar mai fi și alte observații similare de făcut. Dar acestea sînt suficiente, credem, pentru a exemplifica dificultatea alcătuirii unor liste comune pentru alegerile legislative de partide cu interese și convergențe, dar și divergențe.

Pregătind, poate, terenul pentru disidența pe care o plănua din cadrul Convenției, dl. Radu Câmpănu a vorbit în repetate rânduri despre o analiză a rezultatelor alegerilor locale, premergătoare deciziei privind menținerea sau abandonarea unității opoziției.

Ei bine o asemenea analiză s-a făcut în ședința Delegației Permanente a P.N.L. exact în măsura în care a făcut-o Convenția Națională a F.S.N. Dacă, la aceasta din urmă, problema a fost eludată deoarece o recunoaștere a înfringerii F.S.N. ar fi pus

la îndoială credibilitatea însăși a liderului național, la reuniunea de vîrf a liberalilor operațiunea ar fi fost imposibilă chiar dacă ar fi fost dorită cu adevărat.

Situația este o urmare firească a faptului că voturile acordate unuia sau altuia din partidele componente ale Convenției nu au fost contabilizate separat decât în situația în care vreunul dintre ele a prezentat candidaturi diferite de cele ale coaliției. Nici vorbă, așadar, despre posibilitatea evaluării scorului obținut de parteneri în lăuntru Convenției. De aici, posibilitatea unor evaluări fără suport statistic, în care coeficientul de subiectivitate poate fi cit de mare.

Privită sub acest aspect particular cel puțin, decizia liberală poate avea un efect benefic: rezultatele proximoalegerilor ne vor arăta care este cîțimea liberală a electoratului în raport cu numărul simpatizanților altor partide, inclusiv a grupului care a hotărît să-și continue drumul în lăuntru Convenției.

O „istorie” cam încîlcită cu toate personajele

(urmare din pag. 1)

tică a mărfurilor, conform raportului de gestiune nr. 15 din 11.07.1991 la plecarea în concediu a d-nei Nicula Ana este de 2.029.875 lei fără a se fi stabilit valoarea faptică prin inventariere.

Tarcea Maria: „Înainte de-a pleca în concediu, d-na Nicula ne-a atras atenția să avem grijă, să nu găsească vreun minus în gestiune, cînd se va întoarce, că ne dă afară. Am avut o bănuială. Primisem și vindusem niște ceasuri, Doxa. Intrucît acestea au serii și la vinzare eliberăm certificate de garanție am putut verifica și am observat că două ceasuri lipseau, adică nu erau nici vindute, nici în unitate nu se aflau. Doamna Nicula avea un sertar cu fund dublu în care ascundea marfă. Una dintre vînzătoarele care au plecat — de cînd sînt eu la acest magazin, 7 vînzătoare au fost nevoite să plece — ne-a spus de ascunzătoare”.

Dovadă: „Anul 1991 luna iulie, ziua 17, la Sibiu. Lt. maj. Bădilă Ilie din cadrul Poliției municipiului Sibiu, biroul economic. Azi, data de mai sus, în baza art. 97 C.P. am procedat la predarea a două ceasuri marca „Doxa” în ambalaj original ridicate de la domiciliul d-nei Nicula Ana, gestionar la unit. 105 „Bijuteria”, pendinte de S.C. „Cometex” S.A., șefului comisiei de inventariere a gestiunii mai sus amintite. Alte bunuri nu au fost predate. Dovada s-a întocmit în două ex. dintre care unul se lasă d-lui Bozdoc Ioan, șef serviciu revizori”.

În 31.VII.1991 printr-o adresă „Cometex” îi comunică d-nei Nicula Ana că s-a hotărît de către Consiliul de Administrație anularea contractului de locație începînd cu data de 1.VIII.1991, nemaifiind îndeplinite condițiile avute în vedere la atribuirea gestiunii în locație, ca urmare a dosirii și însușirii

unor bunuri din gestiune.

Concomitent, cazul este cercetat la Poliție, după care dosarul este înaintat la Procuratură, d-na Nicula fiind învinuită de delapidarea sumei de 7.775 lei (valoarea celor două ceasuri).

Aurora Mercea, jurist: „În luna decembrie 1991 am primit adresa Procuraturii locale nr. 2268/11. XII.1991 prin care ni se comunică faptul că în baza art. 10 Cod de Procedură Penală s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a d-nei Nicula Ana, fapta sesizată de noi „nefiind prevăzută de Legea penală în condițiile în care Nicula Ana nu mai avea calitatea de salariat sau alt funcționar”. Ați înțeles?”

(N-am înțeles, dar asta n-are nici o importanță). Pe de altă parte, Nicula Ana dă în judecată S.C. „Cometex”, cerînd repunerea în drepturi, considerînd anularea contractului de locație drept abuzivă. Pe data de 21 ianuarie 1992 instanța se pronunță: „Obligă societatea comercială pîrîtă să pună la dispoziția reclamantei, în baza contractului de locație a gestiunii, magazinul 105 „Bijuteria” cu tot spațiul, obiectele de inventar și mijloacele circulante aflate în stoc. Obligă unitatea pîrîtă să plătească reclamantei, în caz de neexecutare a hotărîrii, 5.000 lei pentru fiecare zi de întîrziere cu executarea hotărîrii, începînd cu data rămînerii definitive a hotărîrii și pînă la executarea ei. Obligă pîrîta să plătească reclamantei 3.950 lei cheltuieli de judecată parțiale”.

Firește, S.C. „Cometex” a înaintat recurs la Tribunalul Județean care, însă, în 2 aprilie a.c. a menționat hotărîrea Judecătoriei, obligînd pe recurentă să-i mai plătească d-nei Nicula Ana încă 4.000 lei cheltuieli de judecată.

Așa se face că de luni, 6 aprilie a.c., unitatea „Bijuteria” este în inventar pen-

tru ca d-na Nicula să-și reintre în drepturi.

Asigur, dincolo de concluziile procurorului și ale judecătorilor — cu care putem sau nu să fim de acord — am ținut s-o întreb pe d-na Nicula, totuși, ce-a fost cu cele două ceasuri? „Le-am luat în intenția de a avea niște „argumente” în discuțiile cu furnizorii. Nici o clipă nu m-am gîndit că fac ceva împotriva legii deoarece eu aveam locația gestiunii. Adică, credeți că mă furam eu pe mine?”

În final, am cerut și părerea d-lui Ioan Boeriu, directorul S.C. „Cometex”: „În momentul încheierii contractului de locație, Nicula Ana a luat marfă în valoare de 1.218.053 lei pe care s-a obligat s-o achite pînă la 30 aprilie 1994 în rate lunare de 34.000 lei. Deci, în momentul sustragerii ceasurilor, marfa nu era a ei, ci a Societății. Decizia de anulare a contractului n-am luat-o eu, singur, ci s-a hotărît în consiliul de administrație. E-adevărat că noi am pierdut procesul, dar legislația este foarte lacunară. Intenția este de a da toate magazinele în locație de gestiune. Acum, dacă instanța așa a decis, îi dăm din nou magazinul, iar în 30 aprilie a.c., cînd contractul expiră, Consiliul de Administrație al S.C. „Cometex” S.A. va hotărî dacă îl mai prelungim sau nu”.

La data documentării așa stăteau lucrurile. În ce-i prieste pe oameni — toată lumea era nemulțumită: S.C. „Cometex”, pentru că pierduse procesul, d-na Tarcea Maria — pentru că i se lua gestiunea magazinului fără a se simți în vreun fel vinovată, iar d-na Nicula Ana — pentru că i se părea că inventarierea se face (intenționat) prea încet. Așa că am preferat să plec pentru a nu le mai pune și eu nervii și răbdarea la încercare.

Durerile privatizării sînt mari.

ționarea mecanismului de export, prin elaborarea unor acte normative care să reglementeze organizarea exportului la nivel național, în condițiile de profitabilitate și competitivitate, reglementarea subvențiilor la export și a altor factori stimulativi pentru producție, cît și pentru agenții economici care realizează contracte pentru export. Dar, mai ales, se cere rezolvarea problemei utilizării sumelor în valută rezultată din export, a creditelor, garanțiilor exporturilor, a mărfurilor, finalizarea unor operațiuni de import și export. Sînt doar cîteva elemente care au putea conduce, în final, la creșterea exportului românesc.

M.G.M. S.R.L. Sibiu

ANUNȚĂ deschiderea centrului de inchirieri și înregistrări casete video.

HIGH CLUB VIDEO

Centrul funcționează în str. Riului nr. 9, începînd cu data de 21 aprilie 1992.

Program zilnic 10-21, duminică 10-12.

Prețurile cele mai avantajoase.

Telefon 47 33 87.

- 659 -

Societatea de SOFT APLICATIV și SERVICII S.A.

(fost Centrul de Calcul)

ORGANIZEAZĂ la sediul din str. Someșului nr. 19, următoarele cursuri pe calculatoare IBM/PC:

- inițiere în utilizarea calculatoarelor (3 săptămîni începînd din 28.04.92-15.05.1992);
- analiști programatori (10 săptămîni, începînd din 28.04.1992-3.07.1992);
- analiști-programatori ajutori (10 săptămîni, începînd din 28.04.1992-3.07.1992);
- operatori calculator (5 săptămîni, începînd din 28.04.1992-29.05.1992).

Informații telefon 41 68 40; 41 49 01, interior 128.

- 682 -

Declinul exportului

(Urmare din pag. 1)

și deplasarea cererii spre partea inferioară a paletii necesităților unor părți ale populației (agro-alimentare, energie și combustibili).

Aparent, datorită cererii nesatisfăcute pentru bunuri de consum și mijloace de producție, se creează impresia că sînt asigurate premisele pentru creșterea producției și a exportului. În realitate, lipsa de capital pentru investiții moderne, resurse energetice și de materii prime precare, precum și imposibilitatea realizării calității și competitivității crescute a mărfurilor noastre, se con-

stituie în tot atîția factori care, prin influență, nu permit în această primă etapă promovarea exportului.

Lipsa competitivității generează societăților comerciale mari din județ mari greutăți în desfacerea mărfurilor la export”.

Ce soluții se propun? În această etapă se impune: crearea, în cadrul societăților comerciale, a unor compartimente de import-export marketing; promovarea exportului în contrapartidă, cu importul unor produse care să compenseze deficitul ce se creează la export datorită prețurilor intermediare. De asemenea, se impune perfec-

ROM-AGRICOLSEMI,
Str. Bobilna nr. 3,
Aleșd, jud. Bihor
Tel. 993/4 10 61
Fax. 993/4 08 56

VINDE:

- SEMINȚE DE: - TRIFOI
- LUCERNĂ
- GHIZDEI
- SEMINȚE IMPORT DIN ITALIA.

- 587 -

